

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind protecția minorilor
ai căror părinți sunt plecați din țară**

Analizând propunerea legislativă privind protecția minorilor
ai căror părinți sunt plecați din țară, transmisă de Secretarul
General al Senatului cu adresa nr.BP541 din 05.10.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele
observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare protecția
minorilor ai căror părinți sunt plecați din țară. În Expunerea de motive
se arată că, în prezent, în România, mii de părinți au ales să-și
părăsească, nu de bună voie, copiii, care, crescând singuri, fără
sprijinul ambilor părinți, au de suferit.

Menționăm că părăsirea țării de către părinți este determinată, în
majoritatea covârșitoare a cazurilor, de considerente de ordin
economic, aceștia plecând la muncă în străinătate, iar această situație
este deja reglementată prin Ordinul nr.219/2006 al secretarului de stat
al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului privind
activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care
sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la
muncă în străinătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea
I, nr.544 din 23 iunie 2006, ceea ce face necesară abrogarea sa.

Totodată, menționăm că o propunere legislativă având ca obiect
protecția copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în
care aceștia se află la muncă în străinătate a fost transmisă Consiliului
Legislativ de Secretatul General al Senatului cu adresa nr.BP468 din
14.09.2007 și avizată favorabil cu observații și propuneri, sub
nr.1383/10.10.2007.

Prin conținutul său, propunerea legislativă se înscrie în categoria legilor ordinare, prima Cameră sesizată fiind Senatul, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată.

2. La **titlu**, pentru o terminologie unitară atât cu legislația internațională, cât și cu cea națională în materie, propunem ca, în locul termenului „minori”, să se folosească termenul „**copii**”.

Menționăm că art.1 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, definește copilul ca fiind orice ființă umană sub vârsta de 18 ani, exceptând cazurile în care legea aplicabilă copilului stabilește limita majoratului sub această vârstă.

De asemenea, potrivit art.4 lit.a) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, prin copil se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii.

Propunerea este valabilă și pentru **art.1 alin.(2) și (3)**.

Totodată, întrucât, potrivit art.39 alin.(1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, titlul trebuie să reflecte obiectul reglementării, recomandăm înlocuirea expresiei „sunt plecați” prin sintagma „sunt plecați **temporar**”. Acest aspect, al caracterului temporar al deplasării în străinătate a părinților reiese din întreg conținutul reglementării propuse, dar mai cu seamă din art.1 alin.(3), care face vorbire despre plasamentul copilului ca o ultimă soluție, or plasamentul constituie, potrivit art.58 alin.(1) din Legea nr.272/2004, cu modificările ulterioare, o măsură de protecție specială a copilului, care are caracter temporar.

3. La **art.1 alin.(1)**, norma propusă nu se corelează cu legislația în vigoare, căci, atât potrivit Legii nr.272/2004, cu modificările ulterioare, cât și Legii nr.47/2006 privind sistemul național de asistență socială, **serviciile publice de asistență socială** sunt înființate și organizate **în subordinea consiliilor județene** - la nivel de direcție generală, în subordinea **consiliilor locale ale municipiilor, orașelor și comunelor** - la nivel de direcție sau, după caz, serviciu, în subordinea **Consiliului General al Municipiului București** - la nivel de direcție generală și în subordinea **consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București** - la nivel de direcție generală.

Formulăm aceeași observație și pentru **alin.(2) al aceluiași articol** și pentru **art.2**.

4. La **art.2**, pentru respectarea uzanței redactării actelor normative, întâi trebuie stabilit caracterul, **contravențional sau infracțional**, al faptei, apoi sancțiunea aplicabilă, în următoarea redactare:

„Art.2. - Fapta prevăzută la art.1 alin.(1) constituie ... și se sancționează cu ...”.

Menționăm că **amenda contravențională** trebuie prevăzută între o limită minimă și una maximă, în conformitate cu prevederile art.8 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Cât privește **amenda penală**, potrivit uzanței, aceasta este prevăzută ca pedeapsă principală, de regulă, alternativ cu pedeapsa închisorii, iar în puținele cazuri în care este singura pedeapsă, prin indicarea limitelor speciale.

Totodată, în cazul în care s-a avut în vedere stabilirea unei contravenții, este necesară inserarea, după art.2, a două articole, formulate astfel:

„Art.3. - Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la art.2 se fac de către personalul anume împuternicit din cadrul ...”

și

„Art.4. - Dispozițiile referitoare la contravenția prevăzută la art.2 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

Urmează ca punctele de suspensie din textul propus pentru art.3 să fie completate cu denumirea instituției preconizate a împuternici personal în acest sens.

5. Semnalăm că pentru nerespectarea art.1 alin.(2) și (3) nu sunt stabilite sancțiuni, ceea ce face ca aceste prevederi să nu se constituie în veritabile norme juridice, ci să rămână doar la un nivel declarativ.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș

ILIESCU

București

Nr. 1498/30.10.2007